

KOUDE NAJAARS- KARPERS in de woonwijk

Waarom kilometers rijden als je ook om de hoek in een paar uurtjes je vissen vangt? Fanatiek karpervisser Hans Boer (57) vermaakt zich al jaren kostelijk aan het parkwater dichtbij huis. Hét VISblad zocht hem op in zijn woonplaats Zwijndrecht en viste een doordeweekse ochtend met hem mee.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: HUGO VAN GELDER

Hans met een fraaie 'spiegel' uit de bebouwde kom.

“Ho, wacht even – nu kan het licht aan”, fluistert Hans terwijl hij zijn hoofd-lamp aanklikt. “Bij zo’n vroege sessie in de woonwijk moet je vooral niet ander-mans huiskamer inschijnen”, licht hij toe. “Als bewoners daarvan schrikken, bellen ze voor je het weet de politie – zeker ouderen zijn snel bang.” In rustig wandeltempo vervolgen we onze weg door het park, terwijl de bomen ruisen in de wind. Al na enkele minuten doemt voor ons het water op. Hans houdt halt op enkele meters afstand van de oever en zet zijn spullen in het gras. “Laten we hier maar even wachten tot het licht is. We willen de stek niet onnodig verstoren.”

SNEL REAGEREN

Dat ook de vis vandaag vroeg uit de veren is, blijkt wanneer stijf tegen het riet aan de overkant van het park-

water – exact op de beoogde stek, op zo’n twintig meter afstand – een grote vis in het oppervlak draait. Hans blijft kalm, maakt zijn hengel gereed en sluipt pas na een minuut of vijf naar de oever. Bij een opening in het riet drukt de geboren Dordtenaar twee hengelsteunen in de grond. Na de worp gaat de lijn in de waker en het volumeknopje van de beetmelder een slagje terug. “Met zo’n schelle piep maak je ’s ochtends vroeg ook geen vrienden. Dit is hard zat.” Hans hurkt neer bij zijn hengel en houdt de lijn nauwlettend in het oog. “Bij een aanbeet wil ik snel kunnen reageren om te voorkomen dat een gehaakte vis zichzelf vast zwemt achter rietstengels of takken. Mocht dat onverhoopt toch gebeuren, dan is er geen man overboord omdat ik een zogenaamd hit & run-systeem gebruik. Daardoor komt bij lijnbreuk de leader los van de rig, waardoor alleen het onderlijntje overblijft.

Hans vertrouwt steevast op boilies met krillsmaak, zowel op de hair als gecrusht in PVA-zakjes.

TUUUUUUUT!

Met een schuin oog op zijn hengel beschrijft Hans zijn montage meer in detail. Aan de 35/00 nylon hoofdlijn komt via een tonwartel de één meter lange leader. Daarop zit het werpgewicht van zestig gram. Onder de leader komt de rig (onderlijn) van zo’n twintig centimeter lengte en op de hair onder de vlijmscherpe wide gape haak (maat 8) hangt een 15 mm boilie met krillsmaak. Een PVA-netje met verpulverde boilies gaat aan de haak. “Voor extra geur doop ik de boilie vlak voor de worp kort in olie”, legt Hans uit. “Knoei daar maar niet mee, want het meurt als een gek.” Tuuuuuut! Hans schrikt op en grist zijn hengel van de steun – direct vertrekt de vis naar rechts, richting een fontein. Resoluut drukt Hans zijn hand op de spoel om de wildebras terug naar open water te dirigeren. Daarna is de strijd snel beslist. In het net ligt een fraaie, hooggebouwde spiegelkarper. “Prachtig toch?!” zegt Hans met een fonkeling in zijn ogen terwijl hij poseert met de vis.

OMMETJES MET BOLLEN

“Mooi, het voeren heeft geholpen”, verklaart Hans de snelle vangst zodra de karper weer wegzwemt. Eerder die week heeft hij de stek al diverse keren bezocht. “Als ik voorvoer, maak ik een ommetje door de wijk en gooi ik hier en daar gericht een paar bolletjes in het water – niemand die het ziet. Meer is ook niet nodig, want waar het om gaat is dat de karpers je stek associëren met voedsel en jouw aas gaan vertrouwen. Op dit water gebruik ik alleen boilies, want particles (klein aas zoals maïs en tijgenoten) >>

Vlak voor de worp doopt Hans de boilie in geuolie – pas op dat je niet knoeit!

‘VOER OOK AF EN TOE EEN LOS PVA-ZAKJE ZODAT KARPERS JE PVA-VOËR NIET GAAN ASSOCIËREN MET EEN HAAK’

worden vrijwel direct opgevreten door witvis en eenden.” Hans kiest zijn stekjes in het late najaar graag vlakbij rietkragen waar de zon op schijnt. “Daar wemelt het van het leven zoals kreeftjes, slakken en tortretjes – allemaal voedsel voor de karper. In de beschutting van het riet warmt het water ook iets sneller op. Een halve graad maakt al verschil.”

KARPERUITZET

Plons, plons, plons! Hans werpt slechts één handje boilies op zijn stek. Opnieuw komt het zuinige voeren ter sprake. “Dankzij uitzettingen van een paar jaar geleden zit in dit waterstelsel leuk karper – vissen tot een centimeter of zestig die garant staan voor mooie sport. Ze vreten tot in het late najaar door en met de milde winters van tegenwoordig vaak zelfs tot in januari. Omdat ze met velen zijn, azen ze bovendien gretig. Met subtiel voeren hou je dat zo.” Hans is blij dat steeds meer hengelsportverenigingen in Nederland kiezen voor karpervissers in stadswater. “Karpervissen op (middel)groot water is prachtig – ik doe het zelf ook graag – maar het is met name voor jeugd te ingewikkeld en tijdrovend. Daarom is het fijn als je ook om de hoek karper kunt vangen.” Juist op dat moment klinkt de beetmelder weer. Dit keer volgt een langere dril. Niet veel later schittert een plaatje van een spiegel in de laagstaande najaarszon.

HALVE POP-UP

Hans snijdt een gewone boilie doormidden, rijgt die op de hair en schuift er een halve, felroze pop-up (drijvende) variant tegenaan. “Onder water valt deze com-

‘Pas op dat je ’s ochtends vroeg niet met je lamp in de huiskamers van omwonenden schijnt’

binatie beter op”, licht hij het trucje toe. “Door alle omringende bomen is de bodem hier bedekt met rottend blad en blubber. Gewone boilies zakken daar al snel in weg. Een halve pop-up remt de ‘val’ waardoor de boilie iets boven de bodem blijft zweven en zodoende meer opvalt voor een azende karper.” Na de worp gooit Hans ineens een los PVA-zakje op de stek. Was hij die soms vergeten? “Nee, dat doe ik bewust”, verklaart hij. “Door ook af en toe alleen zo’n zakje te voeren voorkom je dat karpers je PVA-voer gaan associëren met een haak.”

MINDER RUMOER

Vis nummer drie en vier melden zich. De stek is gaan lopen. Kleven er eigenlijk wel nadelen aan het vissen in de bebouwde kom? “Een minpunt vind ik de drukte aan het water”, geeft Hans toe. “Andere sportvissers, spelende kinderen, mensen die hun hond uitlaten én die honden zelf als ze niet zijn aangeliend – soms is het wel érg onrustig. Gelukkig neemt al dat rumoer flink af zodra de temperaturen dalen en dan is deze visserij een fijn alternatief.” Als Hans de vierde vis heeft teruggezet en zijn spullen inpakt, blikt hij tevreden terug én vooruit. “Je ziet hoe efficiënt karpervissen kan zijn, zo vlak om de hoek in slechts een paar uurtjes. De rest van deze dag staat in het teken van mijn vrouw.”